

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/211/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617209093
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6617209093.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, spore žalobcov: 1/ R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX K., 2/ I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX K., obaja zastúpení splnomocnenou zástupkyňou D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX P., proti žalovaným: 1/ Y. stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom P. XX, XXX XX P., S.: XX XXX XXX, 2/ E. a reality Y., s.r.o., so sídlom Q.. V. XX, XXX XX K., S.: XX XXX 655, o neplatnosť zmluvy o úvere, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, o určenie neplatnosti právnych úkonov, o uloženie povinnosti vymazať žalobcu zo zoznamu dlžníkov a o priznanie finančného zadosťučinenia, o odvolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 14Csp/49/2017-204 z 09.04.2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku, ktorým žalobu žalobcov 1/, 2/ zamietol, p o t v r d z u j e.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o nároku žalovaných 1/, 2/ na náhradu trov konania mení tak, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov prvoinštančného konania a žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov prvoinštančného konania.
- III. Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.
- IV. Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie spoločnú žalobu žalobcov 1/ a 2/, predmetom ktorej boli viaceré nároky v celom rozsahu zamietol a žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1. Žalobca 1/ ako dlžník žalovaného 1/ zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere účinnej 26.08.2011 a žalobkyňa 2/ ako záložca zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok zabezpečujúcej pohľadávku záložného veriteľa (žalovaného 1/) sa spoločne voči veriteľovi zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a záložnému veriteľovi zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok (žalovaný 1) a voči dražobníkovi, ktorý na návrh záložného veriteľa uskutočnil dražbu založenej nehnuteľnosti (žalovaný 2/) domáhali určenia, že zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobcom 1/ a žalovaným 1/ je absolútne neplatná, určenia, že úver poskytnutý

žalovaným 1/ žalobcovi 1/ je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že použitá okamžitá splatnosť záväzkov - neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, určenia, že právne úkony záložného veriteľa smerujúce k realizácii a výkonu záložného práva zo zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere sú neplatné, určenia, že právne úkony dražobníka smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v kat. úz. K. ako byt č. XX na 7. poschodí, vo vchode č. 26 sú neplatné a žiadali, aby žalovaný 1/ na príkaz súdu vymazal žalobcu zo zoznamu dlžníkov a odstránil negatívny rating, aby si žalobcovia 1/ a 2/ mohli vziať iný úver a uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi finančné zadostučinenie vo výške 1.000,- Eur a nahradiť trovy konania. Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi doloženými do súdneho spisu, vyjadreniami žalovaných, po vylúčení žalovaného 1/, pretože sa žalobcovia konania nezúčastňovali, súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom po posúdení právneho vzťahu medzi stranami sporu podľa ustanovení § 261 ods. 6 písm. d), § 497, § 502 a § 503 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej aj Obchodný zákonník), ustanovení § 34, § 37, § 38, § 39, § 41 a § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ustanovenia § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a konštatoval, že žaloba nie je dôvodná. Z dôkazov predložených do súdneho spisu mal súd prvej inštancie preukázať, že žalobcovi 1/ ako stavebnému sporiteľovi bol na jeho požiadanie poskytnutý tzv. mimoriadny medziúver, ktorý žalobca 1/ a 2/ nesplácal riadne a včas, čo viedlo žalovaného 1/ k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru. Úver bol poskytnutý žalobcovi 1/ podľa zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere založila medzi žalobcom 1/ a žalovaným 1/ obchodnozväzkový vzťah podľa § 497 Obchodného zákonníka a vzhľadom na to, že žalobca 1/ čerpal úver ako spotrebiteľ podrobil súd prvej inštancie zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere aj kontrole z hľadiska ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Vyslovil záver, že zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a ktoré by bolo možné z tohto dôvodu považovať za neplatné podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zároveň zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (bez konkretizácie, ktorým zákonom predpísané náležitosti), preto nemožno podľa názoru súdu prvej inštancie považovať žalobcovi 1/ poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný 1/ aj žalovaný 2/ pri uskutočňovaní krokov smerujúcich k uspokojeniu pohľadávky na základe zmluvy o zriadení záložného práva postupovali podľa názoru súdu prvej inštancie v súlade so zákonom a dohodnutými podmienkami v zmluvách, preto je potrebné považovať ich právne úkony za platné. Za nesporné považoval súd prvej inštancie, že žalobca 1/ nesplácal úver riadne a včas, čo oprávňovalo žalovaného 1/ dňom 18.10.2016 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru po predchádzajúcej výzve adresovanej žalovanému 1/ a spoludlžníčke D. T. na zapltenie zostatku dlhu podľa dohody obsiahnutej v článku VII., bod 1. zmluvy o úvere. Návratnosť úveru bola zabezpečená záložným právom zriadeným zmluvou na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobkyne 2/. Žalovaný 1/ podal návrh na vykonanie dražby predajom nehnuteľností žalovanému 2/, ktorý pri realizácii záložného práva postupoval v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Nárok na priznanie finančného zadostučinenia vo výške 1.000,- Eur žalobcovia 1/ a 2/ nekonkretizovali, na jeho odôvodnenie nenavrhli vykonať žiadne dôkazy, preto ani tento nárok súd priznať nemohol.

1.2. Rozhodnutie o nároku žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania je dôvodoch rozhodnutia odôvodnené s poukazom na § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2 a § 263 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj C.s.p.).

2. Žalobcovia 1/ a 2/ v odvolaní proti tomuto rozsudku zopakovali, čo bolo predmetom konania, zhodne so súdom prvej inštancie konštatovali, že žalovaný 1/ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňa 18.10.2016 v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a kontrovali tvrdeniu žalovaného 1/, že sa poskytnutý úver nepovažuje za úver spotrebiteľský názorom, že „vyhlásením mimoriadnej splatnosti sa predmetný úver transformoval na úver spotrebiteľský, a to v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách“. Ďalej argumentovali, že aj za predpokladu, ak by sa na úver nevzťahoval zákon č. 129/2010 Z. z., vždy sa na neho bude vzťahovať ustanovenie § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Za nepravdivé označili tvrdenie žalovaného 1/, že mimoriadny medziúver bol poskytnutý za účelom nadobudnutia vlastníckeho práva k rodinnému domu zapísanému v katastri nehnuteľností Poltár, pre obec a kat. úz. L. L., vedenom na LV č. XXX. Táto nehnuteľnosť bola „založená“ úplne iným úverom od ČSOB, a.s. Úver nebol poskytnutý ani za účelom prefinancovania úveru vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. Dlžníkom

na úvere v Slovenskej sporiteľni, a.s. bola I. I., ktorá v predmetnom zmluvnom vzťahu vystupuje iba ako záložca, nie ako spoludlžník. Vysvetľovali, že Občianskemu združeniu N., o.z. dôverovali a toto združenie nekontaktovali za účelom zneužitia postavenia spotrebiteľa a s tým spojeného oslobodenia od súdnych poplatkov. Podľa názoru žalobcov bolo združenie N. neprimerane zaujaté voči dražobníkovi (žalovanému 2/). K tvrdeniam žalovaného 2/ prezentovaným v konaní, že žalobcovia sú odcestovaní v zahraničí, kde vedú spoločnú domácnosť a sú zamestnaní, uviedli, že žalobca 1/ je t. č. v Írsku a cca. jeden rok práceneschopný a žalobkyňa 2/ I. I. je v Anglicku spolu s 11-ročnou dcérou, kde pracuje, ale sa chystá vrátiť na Slovensko a nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom dražby považuje stále za svoje obydlie. V čase, keď sa znalec v rámci dražobného konania ustanovil k bytu žalobkyne 2/ za účelom jeho ohliadky, sa v tomto byte nachádzala pani T. Poliačiková, ktorá ho informovala, že je potrebné kontaktovať splnomocnenú zástupkyňu žalobcov za účelom určenia nového termínu ohliadky. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalovaného 2/, že žalobcovia nesprístupnili nehnuteľnosť za účelom ohliadky znalcom. Žalobca výslovne popiera, že mimoriadna splatnosť úveru bola spôsobená delikventným správaním sa dlžníka a neplnením dohodnutých splátok riadne a včas. Žalobca omeškané splátky vždy doplatil. Keď sa dostal do prechodnej platobnej neschopnosti žiadal žalovaného 1/ o riešenie situácie formou odkladu splátok na prechodné obdobie alebo zníženie splátok, ale žalovaný 1/ jeho žiadosti nevyhovel. Žalovaný 1/ nepredložil súdu ani amortizačnú tabuľku ani prehľad o úhrade splátok, preto má žalobca za to, že žalovaný 1/ nevie preukázať, koľko žalobca z poskytnutého úveru splatil.

2.1. S touto argumentáciou navrhovali žalobcovia 1/ a 2/ zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku a vec podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcov podal len žalovaný 1/. Súhlasil v ňom s názorom, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, čo sám žalovaný 1/ konštatoval vo vyjadrení k žalobe z 30.11.2017. Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere z 26.08.2011 je typovou zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Súčasne však založila aj spotrebiteľský vzťah medzi zmluvnými stranami v súlade s ustanovením § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný 1/ listom z 18.10.2016 pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru k tomuto dňu v súlade s ustanovením článku VI., bod 3 zmluvy o úvere a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uskutočnenia úkonu. Zosplatením úveru nedochádza k žiadnej transformácii úveru na iný typ úveru, len k zmene obsahu záväzku v tom, že sa celá pohľadávka stáva splatnou ako celok a k pôvodnému záväzku pristupuje aj právo veriteľa uplatňovať si úrok z omeškania. Na zmluvu o úvere sa nevzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z., keďže tento je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti a jeho lehota splatnosti je viac ako 10 rokov. Tieto skutočnosti neboli v konaní sporné. Skutočnosti ohľadne samotného výkonu záložného práva boli predmetom samostatného konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8C/33/2017 o neplatnosť dražby, preto vyjadrenia v tomto smere považuje žalovaný 1/ za bezpredmetné. Navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie a priznať mu náhradu trov konania.

4. V odpovedi na vyjadrenie žalovaného 1/ žalobcovia 1/ a 2/ v písomnom podaní doručenom Okresnému súdu Lučenec dňa 20.06.2018 uviedli, že podľa § 151 Civilného sporového poriadku popierajú skutkové tvrdenia protistrany a uvádzajú vlastné, ale opakovali iba to, že popierajú tvrdenie žalovaného 1/ o tom, že predmetný medziúver bol poskytnutý za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti na LV č. XXX v kat. úz. L. L., pretože bola „založená“ úplne iným úverom od ČSOB, a.s., že úver nebol poskytnutý na prefinancovanie úveru poskytnutého I. I. Slovenskou sporiteľňou, a.s., vytýkali žalovanému 1/, že sa k tomuto ich skutkovému tvrdeniu nevyjadril, a to ani na pojednávaní ani vo svojom vyjadrení k odvolaniu z 22.05.2018. Znovu popreli, že mimoriadna splatnosť úveru bola spôsobená delikventným správaním sa dlžníka, pretože dlžník splátky vždy doplatil a žalovaný 1/ nevyhovel žiadosti žalobcu o prechodné zníženie alebo odklad splátok a začal uskutočňovať kroky smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby. Opätovne vytýkali žalovanému 1/, že nedoložil súdu amortizačnú tabuľku v priebehu konania na súde prvej inštancie iba k vyjadreniu k odvolaniu žalobcov a dodatočne doložená amortizačná tabuľka „iba deklaruje fakt, že na predmetný úver sa nevzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z., a to vzhľadom na výšku úveru“. Znovu navrhovali zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie.

5. V odpovedi na vyjadrenie žalobcov žalovaný 1/ uviedol, že žalobcovia nepreukázali, že k plneniu dohodnutých splátok pristúpili riadne a včas, na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru boli dlžníci z úverovej zmluvy aj záložkyňa I. I. upozornení minimálne 15 dní vopred. Otázkou zosplatenia považuje žalovaný 1/ v tomto spore za bezpredmetnú. Riadne zosplatenie úveru bolo predpokladom

možnosti výkonu záložného práva a následnej dražby nehnuteľnosti. Žaloba o neplatnosť dražby bola zamietnutá. Žalobcovia správne uvádzajú, že sa zákon č. 129/2010 Z. z. na poskytnutý úver nevzťahuje.

6. Súd prvej inštancie predložil vec odvolaciemu súdu zo správou, že žalobcovia podali proti rozsudku súdu prvej inštancie z 09.04.2018 odvolanie oneskorene. Rozsudok bol zástupkyňi žalobcov doručený 06.03.2018, o čom má svedčiť doručka na č.l. 212 spisu a zástupkyňa žalobcov podala odvolanie e-mailom dňa 22.03.2018 a osobne na súde dňa 23.03.2018. Napriek názoru o oneskorene podanom odvolaní uskutočnil súd prvej inštancie všetky úkony podľa § 373 a § 374 C.s.p.

7. Odvolací súd skúmal, či bolo odvolanie žalobcov podané včas a dospel k názoru, že odvolanie žalobcov ako oneskorene podané odmietnuť nemožno. D. T., nar. XX.XX.XXXX preukazovala oprávnenie konať v mene žalobcu 1/ splnomocnením z 09.10.2015, ktorým R. T. splnomocnil D. T. okrem iného aj na zastupovanie pred súdmi a preberanie poštových zásielok určených do vlastných rúk. Na zastupovanie pred súdmi a preberanie zásielok určených do vlastných rúk splnomocnila D. T. aj žalobkyňa 2/ I. I.. Súd prvej inštancie odoslal napadnutý rozsudok z 28.02.2018 splnomocnenej zástupkyňi žalobcov na adresu jej prechodného bydliska Q. - X. č. XXX, XXX XX Q., nie na adresu trvalého bydliska P. XX, XXX XX K. a rozsudok súdu prvej inštancie na adrese Q. - X. č. XXX namiesto splnomocnenej zástupkyne žalobcov napriek tomu, že bola zásielka zo súdu určená do vlastných rúk adresáta prevzala splnomocnenkyňa adresátky podľa poštového poriadku F. s nečitateľným priezviskom dňa 06.03.2018.

8. Podľa § 89 ods. 1, 2 C.s.p. strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Ak zvoleným zástupcom podľa odseku 1 nie je advokát, súd uznesením, ktoré doručí zastúpenej strane, rozhodne, že zastúpenie podľa odseku 1 nepripúšťa, ak zástupca zjavne nie je spôsobilý na riadne zastupovanie alebo ak ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach.

9. Žalobcovia sa v konaní dali zastúpiť splnomocnenou zástupkyňou D. T., ktorá zjavne nebola spôsobilá na riadne zastúpenie žalobcov, napriek tomu súd prvej inštancie nevyužil oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 89 ods. 2 C.s.p. a pripustil zastúpenie žalobcov D. T.. Stranou zvolený zástupca podľa § 89 ods. 1 C.s.p. sa už nemôže dať zastúpiť inou osobou, ak osobitný zákon neustanovuje inak. D. T. bola súčasne aj zástupcom na doručovanie písomností v zmysle § 106 ods. 2 C.s.p. Na základe písomného splnomocnenia udeleného D. T. bola len táto osoba oprávnená v zmysle § 109 ods. 1 C.s.p. prijímať písomnosti za žalobcov.

10. Doručovanie ovplyvňuje skúmanie procesných podmienok základného konania, odvolacieho konania, ako aj konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch. Právna úprava doručovania preto plne rešpektuje záujmy účastníkov konania a nevyhnutnosť ich úplného a účinného informovania prostredníctvom tohto procesnoprávneho úkonu. Ak nebola písomnosť doručená správne podľa zákonných predpisov, má to priamo za následok vadnosť, nezákonnosť doručenia, s ktorou vadou sú spojené závažné procesnoprávne účinky; ak došlo k vadnému doručeniu rozhodnutia alebo ho súdu vôbec opomenul doručiť, nemôže rozhodnutie nadobudnúť právoplatnosť. Takto sa k účinkom doručovania písomností strane sporu vyjadril Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/36/2008 zo 04.08.2008 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod poradovým číslom 39/2014 s právnou vetou, že splnomocnenie osoby na prijímanie zásielok za adresáta podľa Poštových podmienok k službám, ktoré poskytuje Slovenská pošta, a.s. (podľa zákona č. 507/2001 Z. z. o poštových službách v znení neskorších predpisov) nie je zastupovaním podľa § 31 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Východiskom pre takýto záver bolo ustanovenie § 49 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, podľa ktorého ak mal účastník zástupcu s plnomocnenstvom pre celé konanie, doručovala sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Najvyšší súd SR vysvetlil, že súd môže doručiť písomnosť inej osobe než účastníkovi len vtedy, ak je mu známe, že táto osoba je oprávnená účastníkovi určenú písomnosť pre neho alebo v jeho zastúpení prevziať. Zdôraznil, že splnomocnenie, aby za adresáta prijímala jemu adresované zásielky podľa Poštových podmienok k službám, ktoré podľa zákona č. 507/2001 Z. z. o poštových službách poskytuje Slovenská pošta, nemožno považovať za zastúpenie v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, lebo v prípade takéhoto plnomocnenstva nemá splnomocnenec procesnoprávne postavenie zástupcu podľa § 27 O.s.p.

11. Ustanovenie § 27 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 znelo: účastník sa môže dať zastúpiť aj ktoroukoľvek fyzickou osobou spôsobilou na právne úkony. Tento zástupca môže konať jedine osobne.

12. Odvolací súd je toho názoru, že rozhodnutie R 39/2014 je plne aplikovateľné aj na skúmanie účinkov doručenia rozsudku adresovaného splnomocnenej zástupkyňi žalobcov z dôvodu, že sa ustanovenie § 89 ods. 1 C.s.p. od ustanovenia § 27 ods. 1 O.s.p. nelíši. Žalobcovia nespĺnomocnili v konaní na zastupovanie a prijímanie zásielok osobu, ktorá je podpísaná na doručenke na č.l. 212 spisu, ale D. T., ktorá preukázateľne rozsudok v mene žalobcov neprevzala. Z tohto dôvodu ani nemohla začať plynúť lehota na podanie odvolania proti vadne doručenému rozsudku súdu prvej inštancie a odvolanie podané D. Slavkovskou po uplynutí 15-dňovej lehoty od prevzatia rozsudku splnomocnencom D. T. je potrebné považovať za včas podané odvolanie. Tento záver je podporený aj uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 122/2015 z 25.02.2015, podľa ktorého splnomocnenca povereného na preberanie zásielky na základe poštových podmienok nie je možné považovať za zástupcu v zmysle § 27 O.s.p. s vysvetlením, že nie nezanedbateľnou je skutočnosť, že v dispozičnej sfére všeobecného súdu musí byť poznatok o tom, že splnomocnenec je oprávnený účastníkovi konania určenú písomnosť v jeho zastúpení prevziať, pretože len tak možno s istotou tvrdiť, že účastníci konania dostali všetky písomnosti, prijatie a znalosť ktorých je predpokladom ďalšieho postupu. Súd prvej inštancie nemal žiaden poznatok o tom, že osoba podpísaná na doručenke od rozsudku z 28.02.2018 je oprávnená za žalobcov prijímať písomnosti, preto nemohol považovať tento rozsudok za účinne doručený žalobcom. Až odvolací súd v rámci odvolacieho konania po zistení pochybení súdu prvej inštancie doručil napadnutý rozsudok splnomocnenej zástupkyňi žalobcov do vlastných rúk.

13. Náležitosti odvolania upravuje Civilný sporový poriadok v § 363 tak, že v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach, za ktoré sa považujú, kto podanie robí, v akej veci, komu je podanie adresované a čo sa ním sleduje, uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

14. Žalobcovia v odvolaní označili rozhodnutie, proti ktorému ich odvolanie smeruje a označili aj odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 iba zákonnou citáciou odvolacích dôvodov podradených pod písm. d/, f/ a h/. Ani z textu odvolania nie je možné vyvodiť, čo považujú žalobcovia za vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Pod odvolací dôvod v znení: súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam vo vzťahu k dôvodom rozsudku súdu prvej inštancie je možné podriaďiť iba tú časť odvolania, kde žalobca výslovne popiera, že mimoriadna splatnosť úveru bola spôsobená delikventným správaním dlžníka a neplnením dohodnutých splátok riadne a včas. Súd prvej inštancie totiž zistený skutkový stav popísal v bode 6. a 7. odôvodnenia a okrem textu z odôvodnenia: „žalobca 1/ a D. Slavkovská porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať“ sa v zistenom skutkovom stave súdom prvej inštancie neuvádza žiadne žalobcami v odvolaní popierané tvrdenie. Žalobcovia v odôvodnení vlastne nerozporujú skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ale text odôvodnenia vzťahujúci sa k vyjadreniam žalovaných 1/ a 2/.

15. Rovnako nie je možné z odvolania pochopiť, v čom podľa žalobcov spočíva nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď uznávajú, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany žalovaného 1/ došlo 18.10.2016 v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, k čomu dospel aj súd prvej inštancie, ktorý zhodne so žalobcami a žalovanými považoval zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, ako to tvrdia žalobcovia v odvolaní a napriek obrane žalovaného 1/, že sa na poskytnutý úver nevzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z., súd prvej inštancie aplikoval aj tento zákon, čo je možné vyvodiť z poslednej vety bodu 26. odôvodnenia, kde je po citáciu ustanovenia § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené: „Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, preto žalobcovia 1/ poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bezpoplatkový“.

16. Odvolací súd je podľa § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný odvolacími dôvodmi. V súlade s týmto zákonným ustanovením preskúmal odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie len z hľadiska odvolacích dôvodov uplatnených žalobcami, pretože sám vady, týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré musí odvolací

súd prihliadnuť, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené, nezistil a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že skutkový stav zistený súdom prvej inštancie je postačujúci aj pre rozhodnutie odvolacieho súdu a nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie (§ 385 ods. 1 C.s.p.) dospel odvolací súd k názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny vo výroku a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť.

17. Za žalobcov sa v konaní označili R. T. a I. I.. Žaloba je kompilátom rôznych textov bez vzťahu k predmetu konania, za ktorý žalobcovia označili neplatnosť zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, uzavretej medzi žalobcom 1/ ako dlžníkom D. T., nar. XX.XX.XXXX ako spoludlžníčkou a žalovaným 1/ ako veriteľom. V konaní nebolo nevysvetlené, kto je D. T., nar. XX.XX.XXXX a z akého dôvodu sa nestala stranou v spore, pokiaľ mal súd rozhodovať o platnosti zmluvy, ktorej účastníčkou bola aj D. T. a súd mal posudzovať aj nároky vyplývajúce z tejto zmluvy. Okrem určenia neplatnosti zmluvy sa domáhali žalobcovia aj ďalších určovacích výrokov, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žiadali určiť neprijateľné zmluvné podmienky, neplatnosť úkonov záložného veriteľa, neplatnosť úkonov dražobníka a zároveň žiadali uložiť povinnosť vymazať žalobcu zo zoznamu dlžníkov a priznať mu finančné zadosťučinenie 1.000,- Eur. Pokiaľ odvolací súd napriek tomu, že v konaní vystupujú dvaja žalobcovia, hovorí o „žalobcovi“, tak len z toho dôvodu, že takto neurčito bola formulovaná žaloba, aj odvolanie a vyjadrenia podané súdu zástupkyňou žalobcov; zostalo nevyjasnené, ktorý zo žalobcov a práve z akého dôvodu sa konkrétneho rozhodnutia domáha, preto vychádzal odvolací súd z toho, že každý zo žalobcov žiadal vo vzťahu k obojm žalovaným rozhodnúť tak, ako bolo uvedené v žalobe. Hoci žalovaný 1/ vo vyjadrení k žalobe namietal neexistenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, súd prvej inštancie nevenoval pozornosť otázke, či je žaloba podľa § 137 písm. c/, alebo písm. d/ Civilného sporového poriadku prípustná a v akom rozsahu. Uplatnené nároky vecne posúdil ako nedôvodné.

18. Skutkový stav mohol súd prvej inštancie zisťovať predovšetkým z listinných dôkazov predkladaných stranami sporu a vyjadrení žalovaných 1/ a 2/, ktoré boli vecné, pretože zástupkyňa žalobcov okrem bezobsažnej žaloby v konaní nepredniesla žiadne skutkové tvrdenia, ktoré by v súlade s ustanoveniami o spotrebiteľských sporoch mohol súd dokazovať aj bez výslovného návrhu spotrebiteľa na vykonanie dôkazu. V konaní nariadil súd prvej inštancie štyri pojednávania. Prvého pojednávania dňa 04.12.2017 sa žiaden zo žalobcov nezúčastnil, ich splnomocnená zástupkyňa D. T. bola prítomná, ktorá po poučení podľa § 292 C.s.p. žiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že si žalobcovia mienia za zástupcu zvoliť občianske združenie N.. E. pojednávanie znovu iba za prítomnosti zástupkyne žalobcov a žalovaných 1/ a 2/ dňa 15.01.2018 sa odročilo bez prejednanja sporu opäť z dôvodu, že za zástupcov žalobcov zvolené občianske združenie sa na nariadené pojednávanie neustanovilo. Tretieho pojednávania dňa 19.02.2018 sa okrem žalovaného 1/ nezúčastnil nik, zástupkyňa žalobcov žiadala opätovne o odročenie pojednávania z dôvodu, že žalobcovia hľadajú nového zástupcu z radov spotrebiteľských združení. Na tomto pojednávaní vypočul súd prvej inštancie zástupcu žalovaného 1/, vykonal dôkaz listinnými dôkazmi a pojednávanie odročil za účelom verejného vyhlásenia rozsudku na 28.02.2018. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol stranám neprítomným na pojednávaní dňa 19.02.2018 riadne oznámený.

19. Listinnými dôkazmi bolo v konaní preukázané, že žalobca 1/ skutočne uzavrel so žalovaným 1/ dňa 18.08.2011 spotrebiteľskú zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy podľa zmluvy o stavebnom sporení, ktorého účel bol v bode I.2. zmluvy vymedzený široko, ale vzťahujúci sa len k zabezpečeniu bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území T. republiky. V zmluve bolo dohodnuté právo veriteľa požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvomi splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšie ako tri mesiace. Pohľadávka veriteľa bola okrem iného zabezpečená záložným právom na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobkyne 2/ na základe osobitnej zmluvy, vklad ktorej povolila bývalá Správa katastra Lučenec dňa 30.08.2011 pod sp. zn. V XXXX/XX. Predmetom zálohu bol byt vo vlastníctve žalobkyne 2/ č. XX na 7. poschodí v obytnom dome vo vchode č. XX na V. ulici v K., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. K.. Súčasťou záložnej zmluvy bola aj mandátna zmluva, ktorou záložkyňa splnomocnila záložného veriteľa ako mandatára, aby uskutočnil všetky úkony potrebné a nevyhnutné na výkon záložného práva podľa tejto zmluvy.

20. Žalobca 1/ nesplácal úver riadne a včas, preto on, spoludlžníčka aj záložkyňa boli listom žalovaného 1/ z 24.08.2016 upozornení na možnosť zosplatenia úveru z dôvodu omeškaných splátok. K vyhláseniu

mimoriadnej splatnosti úveru došlo k 18.10.2016 a toto oznámenie bolo doručené účastníkom zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere aj záložkyni. Dôvodom podania žaloby v tejto veci dňa 27.06.2017 bolo zrejme doručenie oznámenia dražobníka (žalovaného 2/) o opakovanej dražbe nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne 2/, ktorá sa mala uskutočniť 29.06.2017. Dražba bola úspešná, o čom svedčí list vlastníctva na strane XXX spisu, na ktorom je vyznačené, že nehnuteľnosť pôvodne vo vlastníctve žalobkyne 2/ na dražbe nadobudol vydražiteľ J. R.. Priebeh dražby je osvedčený notárskou zápisnicou z 29.06.2017 sp. zn. N XXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, V. XXXXX/XXXX spísanou notárkou J.. U. X.. O. 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov oznámil, že v samostatnom konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 8C/33/2017 sa žalobkyňa domáhala neplatnosti dražby. Odvolací súd z vlastných registrov zistil, že Okresný súd Lučenec rozsudkom z 23.04.2018 č. k. 8C/33/2017-217 žalobu o určenie, že opakovaná dražba osvedčená J.. U. X., ktorá sa konala dňa 29.06.2017 a skončila príklepom licitátora v prospech J. R., ktorý nadobudol nehnuteľnosť vedenú Okresným úradom Lučenec na LV č. XXXX ako byt č. XX na 7. poschodí, vo vchode č. XX, bytového domu súpisného č. XXXX spolu s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu zamietol a Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 15Co/258/2018 z 05.06.2019 tento rozsudok potvrdil. Vo svetle týchto zistení nie je zrejme, prečo vôbec žalobcovia viedli tento súdny spor a aký výsledok od neho očakávali.

21. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov vyplývajú. Právne posúdenie veci podľa ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka je správne. Iné dôvody nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie žalobcovia v odvolaní neuvádzali. Odvolací súd mohol preskúmať správnosť rozsudku súdu prvej inštancie len z hľadiska dôvodov uplatnených v odvolaní žalobcami (§ 380 ods. 1 C.s.p.) a žalobcami vytykané vady rozsudku zistené neboli. Odvolací súd aj keď sa nestotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, rozhodnutie napadnuté odvolaním žalobcov potvrdil ako vecne správne vo výroku.

22. Z výroku rozsudku súdu prvej inštancie o nároku žalovaných 1/ a 2/ voči žalobcom 1/ a 2/ nebolo zrejme, kto a v akom rozsahu má žalovaným nahradiť trovy konania. Žalobcovia podali spoločnú žalobu, ktorou sa každý z nich voči žalovaným 1/ a 2/ samostatne domáhal nárokov vymedzených v žalobe. Žalovaní 1/ a 2/ nemajú postavenie nerozlučných spoločníkov podľa § 77 ods. 1 C.s.p., na strane žalovaných ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 C.s.p., preto bolo potrebné oddeliť nároky žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/, ktorých v dôsledku spoločnej žaloby, v ktorej uplatnené nároky neboli oddelené považoval odvolací súd za nerozlučných spoločníkov podľa § 77 ods. 1 C.s.p. Obsahovo ide o totožné rozhodnutie o nároku žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/ v plnom rozsahu, odvolací súd formálnou zmenou výroku len precizoval a naformuloval výrok o trovách konania tak, aby bol vykonateľný. Za plne úspešnú stranu v spore pred súdom prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. je potrebné považovať žalovaných 1/ a 2/, ktorí v plnom rozsahu uspeli aj v odvolacom konaní. Podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/41/2016 z 25.05.2017 uložil odvolací súd žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ každému zvlášť náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vydá súdny úradník súdu prvej inštancie.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).